Скритата история на четиридесети стих - номер тридесет и три

Езекиил номер четиринадесет

Jeff Pippenger
2026-10-27

В четвърта и пета глава на Битие родословието на Каин е противопоставено на родословието на Сит.

Добрият Ламех и лошият Ламех

Двете родови линии представят противопоставянето между погиналите и спасените, а някои от потомците на тези две линии представляват паралелни „символи на потомството“ на противопоставените линии. Каин представлява категория хора, които не се каят за греха, а скърбят единствено за собственото си състояние.

> И Той рече: Какво си сторил? Гласът на братовата ти кръв вика към Мене от земята. И сега си проклет от земята, която отвори устата си да приеме кръвта на брат ти от твоята ръка; когато обработваш земята, тя вече няма да ти дава силата си; беглец и скитник ще бъдеш на земята. И Каин рече на Господа: Наказанието ми е по-тежко, отколкото мога да понеса. Ето, днес ме прогони от лицето на земята; и от Твоето лице ще бъда скрит; и ще бъда беглец и скитник на земята; и ще стане тъй, че всеки, който ме намери, ще ме убие. И Господ му рече: Затова на всеки, който убие Каин, ще се отмъсти седмократно. И Господ постави белег на Каин, за да не го убие никой, който го намери. И Каин излезе от присъствието на Господа и се засели в земята Нод, на изток от Едем. Битие 4:10–16.

Каин олицетворява една категория непокаяни хора, които се съсредоточават единствено върху собственото си окаяно състояние, до което сами са се довели поради отказа си да се стремят да вършат добро.

> Но на Каин и на приноса му не погледна благосклонно. И Каин се разгневи твърде много и лицето му помръкна. И Господ каза на Каин: Защо си се разгневил? И защо е помръкнало лицето ти? Ако вършиш добро, няма ли да бъдеш приет? А ако не вършиш добро, грехът лежи при вратата. И към тебе ще бъде влечението му, и ти ще владееш над него. Битие 4:5–7.

Шест смърти — три алфи и три омеги

В последните статии определихме Енох като символ на първия ангел, Ламех като символ на втория ангел, Матусал като среднощния вик и Ной като третия ангел. Ламех от рода на Сит умира на седемстотин седемдесет и седем години, пет години преди потопа, когато умира Матусал. Смъртта на Ламех е последвана пет години по-късно от смъртта на Матусал и следователно смъртта на двамата е предобраз на смъртта на съпругата на Езекиил, която е

последвана година и половина по-късно (1,5) от смъртта на Йерусалим, съпругата на Агнеца.

> И аз, Йоан, видях светия град, новия Йерусалим, да слиза от небето, от Бога, приготвен като невеста, украсена за своя съпруг. Откровение 21:2.

Алфа-смъртите на съпругата на Езекиил и на Ламех, които се свързват с омега-смъртите на Йерусалим и на Матусал, бяха предобраз на смъртта на Йоан Палеолог, последвана пет години по-късно от смъртта на Константин Единадесети на стените на Константинопол. Линията на Ламех посочва пет години, в края на които има седемдневен период на миграция на животните. Линията на Източен Рим представя пет години, а също и четиригодишен период в рамките на общо петте години. Линията на Езекиил представя както две години, така и едно цяло и пет десети години (1,5). Линията на Езекиил, в която Вавилон разрушава Йерусалим, съответства на второто разрушаване на Йерусалим от Рим от 66 до 70 г. Римската линия на разрушаването на Йерусалим дава както четиригодишен период, така и период от три години и половина. Всяка от тези четири символични линии е дала не един, а два символични периода в своето пророческо свидетелство.

Ламех, Йоан Палеолог и съпругата на Езекиил представляват вехата „алфа“ на период от време, който завършва със смъртта „омега“. Две от трите линии представят обсада, която завършва със смъртта на съответстващите им фигури. Другата завършва с влизането на животните в ковчега. Съответстващата веха „омега“ поставя Ноевия потоп в паралел с разрушаването на Йерусалим и разрушаването на стените на Константинопол. И трите символа „омега“ представят края на благодатното време при наближаващия неделен закон.

Разбира се, в свидетелството на Ноевия ковчег не е имало обсада, но трябва да е имало рампа, която да позволява влизането в ковчега. Ако товарната рампа се разглежда като предобраз на обсадна рампа, тогава и трите свидетелства за смъртта сочат към обсада. В римската линия на разрушаването на Йерусалим от 66 до 70 г. е имало обсада, водена от Цестий през 66 г., и втора обсада, водена от Тит през 70 г.

Четири години

Четирите години, които завършват с обсадата на Константинопол през 1453 г., представляват втория четиригодишен период в ислямското пророчество за „пет месеца“ в девета глава на Откровение. Първият четиригодишен период в пророчеството за „пет месеца“ е от 1333 до 1337 г. при обсадата на Никомидия. Тази обсада бележи също и края на период от тридесет и осем години, започнал на 27 юли 1299 г. Две разрушения на Йерусалим, едно разрушение на Константинопол, потопът и обсадата на Никомидия са пет свидетелства за кампанията при Панион от 200 г. пр. Хр. до 198 г. пр. Хр., която би била шесто свидетелство, а има и няколко други.

Двете разрушения на Йерусалим лесно могат да бъдат съпоставени „линия върху линия“. Потопът и линията на Източен Рим се съпоставят чрез съответстващите си смърти при алфа и омега. Военната кампания при Паниум се съпоставя конкретно с линията на Езекиил от

587 г. пр. Хр., тъй като и двата периода на обсада обхващат по две години. Паниум е представен в петнадесетия стих на единадесета глава от Даниил, който предхожда шестнадесетия стих, представящ наближаващия неделен закон, както е било и при разрушенията на Йерусалим през 586 г. пр. Хр. и 70 г. сл. Хр. Двегодишният период на битката при Паниум и обсадата на Сидон вписва всяка от тези линии в скритата история на четиридесетия стих от единадесета глава на Даниил.

Знак

Първият пророчески ориентир при обсадите, свързани с двете разрушения на Йерусалим, представлява знамение; Цестий през 66 г. и смъртта на съпругата на Езекиил са били алфа-знамения. Ламех също е първият ориентир и следователно, въз основа на свидетелството на двама, Ламех също е знамение. Неговата възраст от 777 години представлява знамението на тържествуващата църква, която се състои от три елемента: пророк, свещеник и цар.

> Дадох им още и съботите Си, за да бъдат знак между Мене и тях, за да познаят, че Аз съм Господ, Който ги освещава. Езекиил 20:12.

300 години

Енох, който бе седмият от Адам по родословната линия на Сит, ходеше с Бога в продължение на 300 години и бе взет на небето. „300“ е символ на тристата пионерски карти от 1843 г., на съответните триста милеритски проповедници, а също и на Гедеоновата войска от триста души. Енох, милеритските проповедници и Гедеоновите триста представляват сто четиридесет и четирите хиляди. Самсон взе 300 лисици и ги завърза по двойки, като по този начин обозначи числото 150 и един символ, в който свързаните заедно набройват общо триста.

> И Самсон отиде и улови триста лисици, взе факли и като обърна лисиците опашка към опашка, постави по една факла между всеки две опашки. И като запали факлите, пусна лисиците сред непожънатото жито на филистимците и изгори както кръстците, така и непожънатото жито, заедно с лозята и маслиновите дървета. Съдии 15:4, 5.

Двете петмесечни пророчества за исляма в девета глава на Откровение посочват „огъня“ и „опашките“ като характерни черти на исляма.

> И така видях във видението конете и онези, които седяха на тях и имаха огнени, хиацинтови и серни нагръдници; а главите на конете бяха като лъвски глави и от устата им излизаха огън, дим и сяра. От тези три — от огъня, от дима и от сярата, които излизаха от устата им — бе убита една трета от човеците. Защото силата им е в устата им и в опашките им; понеже опашките им бяха като змии и имаха глави, и с тях нанасят вреда. Откровение 9:17–19.

Силата на исляма е както в устите им, така и в опашките им.

> И имаха опашки като на скорпиони, и в опашките им имаше жила; и имаха власт да наранява човеците пет месеца. И имаха над себе си цар — ангела на бездната, чието име на еврейски е Авадон, а на гръцки — Аполион. Откровение 9:10, 11.

Силата на исляма да измъчва и убива е както в устата им, така и в опашките им, които излизат от устата и опашките им.

> Затова Господ ще отсече от Израил глава и опашка, клон и тръстика в един ден. Старият и почтеният — той е главата; а пророкът, който учи на лъжи — той е опашката. Защото водачите на този народ го заблуждават; а водените от тях биват погубени. Исая 9:14–16.

Ислямът и Израил са свързани в пророчески план, тъй като и двамата са деца на Авраам, а във всяка линия „главата“ е „старият и почтеният“, а „опашката“ е „пророкът, който учи на лъжи“. Древният пророк, който е учил на лъжи, в исляма е Мохамед. Коранът представлява лъжите, които мотивират скакалците на исляма, а старият и почтеният е тяхното политическо ръководство. Ислямът се направлява от държавническо управление (уста), което е мотивирано от лъжите на Корана (опашка). Тристата лисици на Самсон бяха разделени на две групи от по пет месеца, които трябва да измъчват и убиват чрез огъня, дима и сярата.

Огън, дим и сяра

Огънят, димът и сярата носят пророческите характеристики на тримата ангели. Първото и последното са видове огън. Коренът на думата „сяра“ обозначава божествен проблясък. Огънят е символ на вест; димът е резултатът от вестта, а сярата обозначава религиозна вест. И трите са фалшификати на истинската вест на тримата ангели от четиринадесета глава на Откровение. Железният нагръдник е представен като огън, хиацинт и сяра. Той е фалшификат на нагръдника на първосвещеника. Нагръдникът на първосвещеника представя сто четиридесет и четирите хиляди като дванадесет човешки скъпоценни камъка, които са съединени с Божеството, представено чрез Урим и Тумим. В древността хиацинтът е бил тъмносиньо-черен или тъмнопурпурен. Хиацинтът в нагръдника на исляма съответства на дима, който излиза от устите (държавата) и опашките (църквата) на исляма.

Възнасянето на Енох на небето, след като е ходил с Бога в продължение на 300 години, свързва числото 300 с вестта на първия ангел, която идва през 1798 г. Тази вест на първия ангел получава сила на 11 август 1840 г. с изпълнението на пророчеството за петте месеца в девета глава на Откровение. Двата периода от по пет месеца в тази глава са свързани един с друг ред по ред. Едва наскоро бе осъзнато, че петте месеца в пети стих и в десети стих представляват два отделни периода от по сто и петдесет години. Когато тази истина бе осъзната, Самсон върза лисиците една за друга в сто и петдесет двойки.

В пророческата история на Самсон (чието име означава „слънце“) „димът“, който излезе от бездната, когато ключът бе представен чрез битката при Ниневия, забули слънцето в мрак. Милеристите правилно изтълкуваха закриването на слънцето от дима на ислямската бездна като закриване на Христовото евангелие, символизирано от слънцето (Самсон).

Съществуват и няколко други връзки между свидетелството на Самсон и исляма в глави девета до единадесета на Откровение.

Числото три присъства в историята на Самсон чрез трите дни, в които сватбарите е трябвало да отгатнат гатанката. Самсон има отношения с три жени: съпругата си от Тамнат, блудницата и Далила. Господният Дух слиза върху Самсон три пъти: при срещата с лъва, в Аскалон и в Лехий. Самсон дава на Далила три лъжливи отговора, преди да ѝ каже истината. Числото три символизира Божеството, както и фалшивото божество, съставено от змея, звяра и лъжепророка, а също и тройния състав на тържествуващата църква.

Тридесет е числото на свещеника, а на сватбеното угощение на Самсон бяха доведени тридесет другари. Тогава Самсон се обзаложи, че ще даде тридесет ленени платна и тридесет одежди, ако гостите успеят да разгадаят гатанката. След като отговорът на гатанката му бе предателски издаден, Самсон уби тридесет мъже от Аскалон, за да изплати облога. Числото тридесет е пророчески десятък от 300 и в съзвучие с тристате години, през които Енох ходеше с Бога, тристате лисици, които Самсон улови и завърза заедно в сто и петдесет двойки, се свързват с двете пророчества за пет месеца в девета глава на Откровение, свързани помежду си чрез методологията „ред по ред“. Триста е пророчески десятък от три хиляди, а три хиляди символизира остатък — било то праведен остатък, представен от обърналите се към Бога на Петдесетница, или неправеден остатък, представен от убитите от левитите при бунта, свързан със златното теле.

И бунтът при златното теле, и обърнатите във вярата на Петдесетница се съотнасят пророчески към наближаващия неделен закон. Един остатък представлява остатък от Божия заветен народ и остатък от онези, които са извън кошарата на Божия заветен народ. Първото споменаване на три хиляди в свидетелството на Самсон се отнася до юдеите, които взеха Самсон в плен, за да умилостивят филистимците, а второто — до филистимците. Съдът започва от Божия дом, а след това преминава към работниците от единадесетия час, които все още са във Вавилон. Свидетелството на Самсон потвърждава както символа на трите хиляди като остатък, така и последователността в процеса на съда. Енох ходи с Бога триста години, като по този начин представлява остатъка от Божия заветен народ, който не вкусва смърт. Този остатък са сто четиридесет и четирите хиляди, които в седма глава на Откровение са противопоставени на голямото множество.

Десятъкът от 300 е 30, което е символ на свещеник, а освен това числото три, като десятък от тридесет, символизира Божеството, както и лъжливото божество на змея, звяра и лъжепророка. Числото три представя също и тройното разделение на тържествуващата църква, представено чрез цар Давид, който започва да царува на тридесетгодишна възраст, свещеника Йосиф, който започва да служи на тридесетгодишна възраст, и пророка и свещеника Езекиил, който започва своето служение, продължило двадесет и две години, през тридесетата година на седемнадесетия юбилеен цикъл. Като свещеник той би бил на тридесет години.

Всяка от трите символични същности, представени като пророк, свещеник и цар, получава Божия печат на съботата — седмия ден — при пътния знак, който бележи началото на обсадата. Две свидетелства за смъртта, заедно с вторичното свидетелство, дадено от разрушаването на Йерусалим през 66 г., дават три свидетелства, че пътният знак на обсадата е „знак“.

Пътепоказателят на прехода

Когато обсадата започва, Божията тройна тържествуваща църква бива запечатана, както е представено чрез Ламех. Смъртта на съпругата на Езекиил показва, че при същата тази веха предишният заветен народ е напълно подминат. Тази веха обозначава прехода от Лаодикия към Филаделфия, който е изобразен и като преминаване на воюващата църква в тържествуващата църква, при което тя става осмата църква, която е от седемте. В милеритската история на третия ангел, обхващаща времето от 22 октомври 1844 г. до бунта през 1863 г., тази веха представяше периода през 1856 г., когато и Джеймс, и Елън Уайт започнаха да определят движението като лаодикийско. През 1856 г. филаделфийското милеритско движение премина в лаодикийското милеритско движение. Седем години по-късно лаодикийското милеритско движение приключи, когато движението се превърна в лаодикийската църква на адвентистите от седмия ден.

Тази веха е типологично представена и от 313 г., когато завършва периодът на църквата в Смирна и започва този на църквата в Пергам. Разгледани заедно, преходът през 1856 г. от праведната Филаделфия към неправедната Лаодикия и преходът от праведната Смирна към неправедния Пергам през 313 г. си съответстват, а точката на прехода също определя тази веха като знамение. Обсадата започва със знамение, потвърдено от няколко свидетели. Когато движението на третия ангел, което се състои от сто четиридесет и четирите хиляди, бива запечатано при смъртта на Ламех, те са запечатани и съвършено единни, когато биват издигнати като знаме, защото първата веха в пророческата структура на обсадата е знамение.

Смъртта на Йоан Палеолог бележи пророческия ориентир на исляма, когато Източен Рим е принуден да се подчини на исляма. Обсадата и разрушаването на Йерусалим служат като двама свидетели за Вавилон и Рим. Периодът от година и половина при Езекиил представя лаодикийците, които отказаха да видят и чуят предупредителната вест за отвеждането им в плен на северния цар. Знакът на Цестий представя филаделфийците, които се спасяват от северния цар. Тези два знака се отнасят до вътрешната пророческа вест, както и числото 777 на Ламех. Линия върху линия, едната група бива отведена в плен при обсадата, а другата група се изплъзва от ръката на северния цар.

Смъртта на Йоан Палеолог представя външната пророческа вест, като посочва ролята на исляма при ориентира, при който биват запечатани онези, които са представени от Ламех. Онези, които успяват да избягат, и онези, които са пленени при обсадата и разрушаването на Йерусалим, подчертават, че именно при ориентира „алфа“ на пророческия период на обсадата се проявява характерът. Тези две групи са представени от двамата Ламеховци.

Едната група отправя предупреждение към Нашвил, а другата отказва.

> И Господ му каза: Затова на всеки, който убие Каин, ще бъде отмъстено седмократно. И Господ постави белег на Каин, за да не го убие никой, който го намери. Битие 4:15.

Белегът на бунта

Каин получи белега на своя бунт. Белегът на неговия бунт се разбираше като предупреждение към човечеството, че ако хората убият Каин, ще понесат седмократния Божи съд. В известен смисъл белегът може да се разбира като осигурена от Бога защита за Каин, но в пророчески план той съответства на предупредителния белег на бунта в последната книга на Библията. Белегът на звяра в книгата омега — Откровение — имаше своя предобраз в Каиновия белег на бунта в книгата алфа — Битие. Предупреждението, заложено в Каиновия белег, е, че всички, които проявяват същия характер като Каин, също ще бъдат отхвърлени и осъдени от Бога. Белегът върху Каин съответства на белега на звяра, а предупреждението подчертава заповедта да не се подражава на Каиновия бунт, изразен в убийството на брат му и представен в Откровение като образа на звяра. Да се повтори постъпката на Каин означава да се създаде образ на Каин. Над Каин бе произнесена седмократна изпълнителна присъда, а в шестото поколение след Каин Ламех заяви, че е повторил греха на баща си, но че неговата присъда ще бъде седем пъти по седемдесет.

> И Ламех каза на жените си: Адо и Цило, слушайте гласа ми; жени Ламехови, чуйте думите ми: защото убих мъж, задето ме нарани, и юноша, задето ме удари. Ако за Каин ще се отмъсти седмократно, то за Ламех наистина ще се отмъсти седемдесет и седмократно. Битие 4:23, 24.

Предходният стих е първият от само три случая, в които числата в Божието слово са представени чрез умножение. Последният е като първия.

> Тогава Петър се приближи до Него и каза: Господи, до колко пъти да прощавам на брат си, когато съгрешава против мене? До седем пъти ли? Исус му каза: Не ти казвам: До седем пъти, а: До седемдесет пъти по седем. Матей 18:21, 22.

Седемдесет пъти по седем е четиристотин и деветдесет, а в свещената история има три периода от по четиристотин и деветдесет години, всеки от които представлява благодатен период. За светилището, за царете и за войнството са представени по четиристотин и деветдесет години. Периодът за царете започва с помазването на Саул през 1097 г. пр. Хр. и продължава до първата обсада, предприета от Навуходоносор, когато Даниил е отведен в плен през 607 г. пр. Хр.

Четиристотин и деветдесетте години благодатно време, отредени за светилището, започват с освещаването на Соломоновия храм през 1006 г. пр. Хр. и продължават до освещаването на следпленническия храм през 516 г. пр. Хр. За войнството четиристотин и деветдесетте години обхващат периода от 457 г. пр. Хр. до 34 г. сл. Хр.

Преходът от предупредителното послание за седмократен съд и белега на Каин до седемдесет пъти седмократното възмездие при Ламех представлява символичен изпитателен период от четиристотин и деветдесет години. Бунтът, символизиран от белега на Каин, е представен като постепенно разрастващ се, в съответствие с Божия мотив да изпрати потопа.

> И Бог видя, че нечестието на човека по земята беше голямо и че всичко, което мислите на сърцето му пораждаха, беше непрестанно само зло. И Господ се разкая, че беше създал човека на земята, и се наскърби в сърцето Си. И Господ рече: Ще изтребя от лицето на земята човека, когото създадох — и човека, и животните, и влечугите, и небесните птици; защото се разкайвам, че ги създадох. Битие 6:5–7.

Ламех от шестото поколение на Каин е представен като белязана група бунтовници в противоположност на Ламех от Ситовия род. Свидетелствата на двамата Ламеховци сочат край на благодатното време: при единия — чрез израза 490, а при другия — чрез смъртта му. И двете съдържат числова символика, пряко свързана с тройния състав на тържествуващата църква. Ламех от Каиновия род съответства на трите периода от по 490 години за царете, светилището и войнството, а Ламех от Ситовия род носи печата на числото седем за пророка, свещеника и царя. Ламех от Ситовия род е вторият от тримата ангели в четиринадесета глава на Откровение, а Ламех от Каиновия род е третият ангел, който представя предупреждението за звяра, неговия образ, белега и числото на името му. В Откровение, четиринадесета глава, стихове 9/11, са посочени онези, които получават проклятието на Каин.

> И третият ангел ги последва, като казваше със силен глас: Ако някой се покланя на звяра и на неговия образ и приеме белега му на челото си или на ръката си, той ще пие от виното на Божия гняв, което е налято неразредено в чашата на Неговото негодувание; и ще бъде мъчен с огън и жупел в присъствието на светите ангели и в присъствието на Агнеца. И димът от мъченията им ще се издига во веки веков; и няма да имат покой ни денем, ни нощем онези, които се покланят на звяра и на неговия образ, и всеки, който приема белега на името му. Откровение 14:9–11.

В Откровение 15:2 са посочени онези, които са представени чрез Ламех от Ситовия род:

> И видях нещо като стъклено море, смесено с огън; и онези, които бяха победили звяра, и образа му, и белега му, и числото на името му, стояха на стъкленото море и държаха Божии арфи. Откровение 15:2.

Ламех от рода на Сит бележи затворената врата със смъртта си. Ламех от рода на Каин бележи затворената врата с четиристотин и деветдесет години благодатно време. Каиновият белег трябваше да се възприема като предупреждение срещу характер, който проявяваше три основни пророчески черти. Той отказа да пристъпи към поклонение пред Бога според Божиите указания; прояви ярост, породена от завист, и уби по-малкия си брат; и трето, отказа да се покае.

Каин бе нарушил заповедите от първата плоча на Десетте заповеди, която определя отношението на човечеството към Бога, а втората плоча определя отношенията между хората. Белегът на неговия бунт го определяше като непокаян беззаконник. Каин и Ламех обозначават затворената врата на третия ангел при скорошното въвеждане на неделния закон. Енох, Матусал, Ламех и Ной представят историята, която започва с идването на първия ангел, представен от Енох, с идването на Ламех като втория ангел, с идването на Матусал като среднощния вик, който придава сила на вестта на Ламех като втория ангел, а след това Ной като третия ангел обозначава затворената врата при потопа.

Ламех умира пет години преди Потопа и това обозначава петте символични години преди затварянето на вратата при наближаващото въвеждане на неделния закон. Именно при смъртта на Ламех на 777-годишна възраст се завършва запечатването на тържествуващата църква. След това, седем дни преди вратата на ковчега да бъде затворена по свръхестествен начин, животните започват да влизат в ковчега.

Денят, в който Матусал умря, беше първият от онези седем дни. Последното предупреждение преди затварянето на вратата беше двояката вест, предадена чрез нагледно представяне на животните, съпроводено с изпълнението на пророчество, което бе звучало през целия живот на най-дълголетния човек, умирал някога. Това пророчество се съдържаше в името Матусал, което означава „когато той умре, то ще дойде“.

Последната предупредителна вест за човечеството по пророческа необходимост трябва да бъде двояка вест, както е представена чрез седемте дни на преселение на животните, започнали със смъртта на Матусал в изпълнение на пророчеството на Енох, провъзгласено чрез името на неговия син. Седемте дни на преселение на животните посочват двояката вест, изразена чрез смъртта на Матусал и преселващите се животни, като запечатващата вест на третия ангел. Исус винаги онагледява края чрез началото, а в Откровение към третия ангел от осемнадесета глава на Откровение се присъединява вторият глас от четвърти стих, точно както среднощният вик се присъедини към вестта на втория ангел. Последната предупредителна вест винаги се представя като вътрешна и външна вест, както показва пророческата връзка между църквите и печатите в книгата Откровение. Последната предупредителна вест в единадесета глава на Даниил е вестта от север и от изток. Матусал и преселващите се животни бяха двояката последна предупредителна вест по времето на Ной.

Смъртта на Ламех, белязана с числото 777, съответства на началото на обсадата, когато умира съпругата на Езекиил. Именно там верните, представени от родословната линия на Сит, биват запечатани и именно там онези, представени от родословната линия на Каин, получават белега. Енох е бил седмият от Адам и символизира вехата „алфа“ в период, който завършва както с последното, така и с първото поколение, и двете представени чрез числото осем. Двамата Ламеховци указват края на благодатното време, а смъртта на Ламех символизира затворена врата на благодатното време в началото на обсадата.

Енох беше алфата на пророческата история и по пророческа необходимост той трябва да посочи една омега на пророческата история. Тази омега е представена от осемте души,

които преминаха от стария свят в новия свят, без да вкусят смърт. Енох и осемте души не видяха смърт, преди да пристигнат на новата земя. Старият свят приключи през седемте дни на преселението на животните, а новият свят започна със седем дни без дъжд. След това, от 17-ия ден нататък, в продължение на пет месеца нямаше нищо друго освен дъжд, докато Бог не възпря дъжда в края на петте месеца, на седемнадесетия ден.

Пет месеца

В девета глава на Откровението има две свидетелства за пет месеца и в тази глава има три отделни времеви пророчества. Първият период от пет месеца е посочен в пети стих; вторият период от пет месеца е в десети стих, а периодът от триста деветдесет и една години и петнадесет дни се намира в петнадесети стих. Стихове 5, 10 и 15 посочват времевото пророчество за исляма с две свидетелства за пет месеца в началото на пророческия период. И стих 5, и стих 10 посочват период от пет месеца, така че, ред по ред, пети стих и десети стих дават сбор петнадесет. И така, първият период от пет месеца е 15, а периодът от триста деветдесет и една години и петнадесет дни е посочен в стих 15. Последователността и структурата на стихове 5, 10 и 15 посочват два пъти числото петнадесет, а в първите два стиха, които заедно дават сбор петнадесет, има две времеви пророчества за по сто и петдесет години.

Петнадесети стих представя времевото пророчество за триста деветдесет и една години и петнадесет дни. Христос е вплел числото петнадесет в три стиха и, използвайки пророческото време, посочено в същите тези стихове, е разграничил числото 15, представено чрез събирането на пети и десети стих, за да създаде удвояване на петнадесет при съпоставянето му с петнадесети стих. След това Христос е завършил и трите взаимносвързани пророчества с петнадесет дни.

Ключът към разбирането на главата е битката при Ниневия през 627 г., последвана пет години по-късно, през 632 г., от смъртта на Мохамед, която поставя началото на първото пророчество за петмесечен период. Десет години след смъртта на Мохамед армиите на Персия са унищожени в съгласие с предсказанието му, че и двете сили — Персия и Рим — ще бъдат победени. Следователно девета глава на Откровение започва историческата си линия с битката при Ниневия между Персия и Рим. След това, пет години по-късно, Мохамед умира и така започват сто и петдесетте години от пети стих. Десет години по-късно Персия е победена в битката при Нехавенд през 642 г. Ислямът нарича битката при Нехавенд „победата на победите“. Първите петнадесет години от девета глава на Откровение представляват период от пет години, последван от десет години. Последното времево пророчество приключва на 11 август 1840 г. Десет дни преди събитието Йосия Лич публикува актуализираното си предсказание за прекратяването на османското върховенство. Последните петнадесет дни на исляма в девета глава на Откровение са разделени чрез делото на Йосия Лич на пет дни, последвани от десет дни, защото Исус винаги онагледява края чрез началото.

Ще продължим разглеждането на тези въпроси в следващата статия.